

BEKÜLDŐ
grafodil

ON
2014.06.17

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

A víztömegek szétválasztása

És Isten így szólt: „Legyen tér a vizek között, amely elválasztja a vizeket egymástól.” És így is történt: Isten megteremtette ezt a teret, hogy elválassza a vizeket e tér felett és alatt. És Isten „égnek” nevezte ezt a teret. Estére és reggelre lett: a második nap. (1Mózes 1,6–8)

A második napon a „vizek elválasztásáról” tartom az áhítatot. Nem vagyunk azonban egy véleményen arról, hogy milyen volt a víz az égen. Én felhőkre gondolok. Olyanokra, amilyeneket ma ismerünk.A bátyám viszont úgy véli, hogy az özönvíz előtt nem voltak felhők, hanem egy vízréteg volt az égen.Segítenél nekünk ebben? Hogyan nézett ki a víz az égen?

Válasz

Hogy az özönvíz előtt hogyan nézhetett ki a Föld és környéke, arról csak spekulálhatunk. Ezért kezdjük azokkal a dolgokkal, amelyekről ma már tudunk:

- A víz eloszlása a Földön azt mutatja, hogy manapság nem lenne lehetséges egy 40 napig tartó folyamatos esőzés
- A Föld profilja azt mutatja, hogy a rendelkezésre álló vízmennyiség nem elegendő ahhoz, hogy a legmagasabb hegyek fölé emelkedjen, ahogyan az az özönvíz idején történt.
- Az özönvíz óta megfigyelhető a szivárvány, de előtte valószínűleg nem volt.
- Ma a Földön nincs olyan ismert vízrendszer, amelyet a „mélység forrásaival” azonosíthatnánk (vö. Mózes 1. könyve 7:11).
- Az Éden kertje a négy folyóval (vö. Mózes 1. könyve 2.) már nem helyezhető el. A geológiai és földrajzi viszonyok ott biztosan megváltoztak.
- Az emberek várható élettartama az özönvíz előtt és után drasztikusan csökkent.
- Számos állatfaj kihalt.
- A mai állatfajok nem egyenletesen oszlanak el a Földön.
- Az özönvíz óta az embereknek is megengedett a húsfogyasztás (Mózes 1. könyve 9:3).

Voltak felhők az özönvíz előtt?

Valójában a felhőkről csak az özönvíz után esik szó (Mózes 1. könyve 9:13 és következő versek). Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy korábban nem voltak felhők. Ebben a szakaszban nem azt állítják, hogy csak attól a pillanattól kezdve voltak felhők, hanem azt, hogy Isten a felhők közé helyezte íját, mint „szövetségi jelet” az egész emberiség számára (azaz köztem (Isten) és a föld között). Tehát a hangsúly az íjon mint szövetségi jelre helyeződik, és nem magára az íjra. Tisztán ebből a tényből kiindulva tehát számomra nem biztos, hogy voltak-e felhők vagy sem. Amit azonban el sem tudok képzelni, az az, hogy a földet látható felhők borították volna. Emiatt ugyanis a kilátás korlátozódott

volna az idők meghatározására szolgáló „jelekre” (Mózes 1,14 és köv.). Ezért úgy gondolom, hogy a két víztömeget egymástól elválasztó boltozatot nem lehet „felhőkkel” azonosítani.

Hogyan nézhetett ki a „mennyei víz”?

Mivel lehetetlen tudnunk, hogy akkoriban hogyan nézett ki, csupán feltételezéseket tehetünk, amelyeket ma már sok, a bibliai alapokon nyugvó kutató oszt: ennek alapján egy teljesen más hidrológiát (vízről szóló tan) feltételeznek az özönvíz előtti időkben. Ennek központi elemei egy „vízgőz-öv” vagy „gőzharang”, valamint a felszín alatti víztározók és források eltérő rendszere. Ez a „vízgőz-öv” védelmet nyújthatott a kozmológiai sugárzás ellen is. A fény és a hősugárzás áthatolt volna rajta, majd visszaverődött volna, ami üvegházhatást eredményezett volna. Ez mérsékelt éghajlatot eredményezett volna a Földön. Így nem lettek volna rendkívül meleg és hideg övezetek, és viharok sem alakulhattak volna ki, vagy csak sokkal ritkábban, mivel ezek különböző hideg- és melegfrontokat feltételeznek. (Forrás: Creatio „bibliai teremtéselmélet”)

Isten nagyságának jele

Lehet, hogy eleinte csalódást okoz, hogy nem kapunk egyértelmű választ erre. De szeretnék még egy utolsó dologra rámutatni. Ezek a kérdések tehát egyáltalán nem új keletűek. Éppen ellenkezőleg, ezek a kérdések a legrégebbiek közé tartoznak, és meglepő módon maga Isten is felteszi őket. Ezek a kérdések Isten nagyságára, bölcsességére és felségére utalnak:

A Jób könyve azzal zárul, hogy Isten a 38. fejezet elején megszólal. Isten a viharból szól Jóbhoz, és ott kérdést kérdésre halmozva faggatja őt:

Ki vagy te, hogy kételkedj a tervemben, hogy olyan dolgokról beszélj, amelyeket nem értesz? Nos, állj fel, és mutasd meg, hogy férfi vagy! Kérdezni akarok tőled, mondd meg nekem! Hol voltál, amikor megteremtettem a földet? Ha tudod, akkor mondd meg nekem! Ki határozta meg, milyen nagy legyen? Ki mérte ki a méretét a mérőzsinórral? Te mindent tudsz, nem igaz? Milyen talapzaton állnak az oszlopai? Ki rakta le az épületének alapjait? Igen, akkor az összes hajnalcsillag énekelt, Isten fiai örömükben ujjongtak! Ki zárta el a tengert kapukkal, amikor az a föld kebeléből tört elő? Én voltam az, én sűrű felhőkbe burkoltam, mint egy pólyába, sötét ködöt adtam neki. Meghatároztam a kijelölt határait, kapuval és retesszel biztonságosan bezártam. Azt mondtam neki: „Eddig és nem tovább! Itt véget ér hullámaid gőgje!” Parancsoltál-e valaha egy napnak, hogy jöjjön el, kijelölted-e a hajnal helyét, és megparancsoltad-e neki, hogy ragadja meg a föld szegélyét, és rázza le róla az összes gonoszt? Fényében a hegyek emelkednek, mintha ruhahajtások lennének, előbújnak. De a gonoszoknak a fény nem hoz boldogságot; véget vet hatalmukkal való visszaélésnek. Jártál már a tenger forrásainál? Bejártad már a tenger fenekét? Álltál már a halottak világának kapujánál, ahol az örök sötétség kezdődik? Tudod, milyen messzire nyúlik a föld? Ha mindezt tudod, mondd el nekem! Ismered-e az utat a fény eredetéhez? Honnan jön a sötétség? Elvezetnéd-e az útjának végéig, majd visszahoznád a helyére? Képesnek kell lenned rá, hiszen olyan öreg vagy, már régen születtél! Láttad már azokat a raktárakat, ahol a havat és a jégesőt őrzöm? Készültségben tartom őket a csapások napjaira; velük vívok csatákat és háborúkat. Hol van az út a nap felkeléséhez, és hol van az a hely, ahonnan a keleti szél jön? Ki ásta az eső számára a csatornákat az égen? Ki alakította ki a vihar útját? Ki hozza az esőt a kopár sztyeppére, arra a földre, ahol nincsenek emberek? Ki oltja a kiszáradt föld szomját, hogy zöld fű hajthasson ki? Gondolj az esőre: van-e apja? És nézd a harmatot: valaki nemzette-e? Honnan jön a jég? Ki az anyja? És mely méh szülte a dért és a fagyot, amely a patakokat és a folyókat kemény kővé változtatja, és mozdulatlanná fagyasztja a tengert? Össze tudod-e kötni a hét csillagot? Fel tudod-e oldani az Orion övét? Felvonulsz-e az állatöv képei között, hogy mindegyik a maga idejében látható legyen? Te irányítod a Nagy Göncölöt és a Kis Göncölöt? Ismered-e az égbolt rendjét, és érvényesíted-e azt az egész földön? Parancsokat adsz-e az ottani felhőknek, hogy esőt zúdítsanak rád? Villámokat küldesz-e le a földre? Ők parancsolnak-e neked, amikor hívod őket? Ki

mondja az íbisznek, hogy a Nílus megduzzad? Ki mondja a kakasnak, hogy esős idő közeledik? Ki számolja meg a felhők pontos számát? Ki üríti ki az ég víztartályait, amikor a mező összes rögje szilárdan összeragadt, a föld pedig kőkemény lett? Te hajtod-e az oroszlánnőt a zsákmányához? Te csillapítod-e a fiatal oroszlánok forró falánkságát, amikor barlangokban lapulnak, sűrű bokrokban leselkednek? Ki ad enni a hollóknak, amikor fiókáik nem találnak mit enni, és hangosan kiáltanak hozzám éhségükben?”

Természetesen még sok más kérdés is következik. Jób már tudta, hogy aki Istennel vitába száll, az ezer kérdést kap tőle, és nem fogja tudni a választ rájuk (Jób 9:3). Pontosan ez történt, amikor Isten feltette neki ezeket a kérdéseket. Persze a kérdések nagyon költőinek tűnnek. De ez nem jelenti azt, hogy „értéktelennek” minősíthetjük őket. E kérdések közül sok még ma is foglalkoztat minket, még a jelenlegi tudásunk és technológiánk mellett is. Messze nem mindegyikre találtunk már megoldást. Sőt, merem állítani, hogy sok ilyen kérdésre nincs olyan átfogó válaszunk, amely kétségtelenül magasztos lenne.

Például: hogyan keletkezik az eső? Egyszerűnek tűnik: a vízgőz egy porrészecske körül gyűlik össze, majd amikor elegendő vízgőz halmozódott fel, egy vízcsepp alakul ki. De sok évvel ezelőtt kiderült, hogy ez a folyamat természetes körülmények között körülbelül 30 évig tartana. Ma azt feltételezik, hogy a feláramlások felgyorsítják ezt a folyamatot, bár ezt a tényt még nem bizonyították véglegesen. Vagy hogyan terjed a fény? Részecskék vagy hullámok formájában? Ma hullámokról és részecskékről beszélünk, de lehetséges-e mindkettő? Ez a tudomány egyik vitatott területe. És mit kérdez Isten Jóbtól több ezer évvel a mi korunk előtt? A pátriárkák (Ábrahám, Izsák, Jákob) idején? „Tudod-e, merre van a fény forrása (Jób 38:19)?” Hát nem lenyűgöző: Isten olyan kérdést tesz fel neki, amely ma is foglalkoztat minket.

Talán nekünk is be kell érnünk azzal, hogy jelenleg olyan ponton vagyunk, ahol csak spekulálhatunk. Isten bölcsessége messze meghaladja a mi kicsiny elménket. Ezer kérdésre tudnánk válaszolni Istennek, de egyre sem. Úgy tűnik számomra, hogy ez a helyzet jelenleg a vizek szétválasztásával kapcsolatban is. Hol voltunk, amikor Isten megteremtette a földet? Hol voltunk, amikor letette a mérőrudat, és meghatározta, milyen nagynak kell lennie?

Isten szeretetének jele

És talán másképp is feltehetnénk a kérdést. Megkérdezhetnénk, hogy most hogyan nézett ki ez a víz, vagy azt is megkérdezhetnénk: Miért hozta létre Isten egyáltalán ezt a domborulatot és a víztömegek elválasztását? Erre a kérdésre választ kapunk:

Hálát adjunk az Úrnak, mert jó hozzánk! – Szerelme soha nem szűnik meg! Adjunk hálát neki, a Magasságos Istennek! – Szerelme soha nem szűnik meg! Adjunk hálát neki, a leghatalmasabb Urak Urának! – Szerelme soha nem szűnik meg! Csak Ő cselekszik nagy csodákat – szeretete soha nem szűnik meg! ***Művészi módon ívelte meg az eget. – Szeretete soha nem szűnik meg!*** *A tengerek fölé terjesztette ki a földet. – Szeretete soha nem szűnik meg! Ő teremtette a nagy fényeket:* ***Szeretete soha nem szűnik meg! A napot, hogy uralkodjon a napon – Szeretete soha nem szűnik meg! A holdat és a csillagokat, hogy uralkodjanak az éjszakán. – Szerelme soha nem ér véget! Megölte az egyiptomiak elsőszülötteit. – Szerelme soha nem ér véget! Kivitte onnan Izráelt. – Szerelme soha nem ér véget! Erős kezével tette ezt. – Szerelme soha nem ér véget! Kettévágta a Nádtengert. - Szerelme soha nem ér véget! Átvezette Izráelt rajta. - Szerelme soha nem ér véget! A fáraót és seregét a vízbe vetette. - Szerelme soha nem ér véget! Átvezette népét a pusztán. - Szerelme soha nem ér véget! Nagy királyokat győzött le. - Szerelme soha nem ér véget! Hatalmas királyokat ölt meg. - Szerelme soha nem ér véget! Sihon, az amoritok királya – Szerelme soha nem ér véget! és Og, a Basán földjének királya – Szerelme soha nem ér véget! Földjeiket Izráelnek adta. – Szerelme soha nem ér véget! Örökségül adta őket szolgáinak. – Szerelme soha nem ér véget! Gondolt ránk, amikor elnyomtak minket... - Szerelme soha nem szűnik meg! Megszabadított minket***

ellenségeinktől. - Szerelme soha nem szűnik meg! Minden teremtményt táplál – Szerelme soha nem szűnik meg! Adjatok hálát neki, a mennyek Istenének! - Szerelme soha nem szűnik meg! (136. zsoltár)

Mindennek, amit Isten tett, a jele az Ő szeretete a teremtés iránt, az Ő népe iránt és minden egyes ember iránt. Nekünk pedig Isten iránti jelünknek a hála kell, hogy legyen mindezért.

Források

- **Borítókép:** Rowdy2008 / pixelio.de

Weitere Informationen

Kategóriák
Hit és inspiráció

Címkék
1. Mózes
Dedikáció
A teremtés története
Ég
Víz

Kor
8–12 évesek

A résztvevők száma
Nincsenek elérhető adatok.

Biblia
Történelem

Időtartam
Nincsenek elérhető adatok.

Terep / Környezet
Vízterületek

Anyag
Rengeteg munka

Fájl letöltés
Nincs fájl letöltés

KI Generierter Inhalt
Tartalom
Kategóriák
Címkék
Kor
A résztvevők száma
Biblia
Időtartam
Terep / Környezet
Anyag

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/hu/wiki/art/viztomegek-szetvalasztasa